

המוזיקאי
החסידי שקיבל
הכרה עולמית:
**"אני בכל יום
מתפלל שלא
אשתנה
בפסק מהי
שאני. אני
יהודיה. אני חסיד.
אני בעלזער
וכזה אשאר. אני
מבקש כל יום
שלא אבוש ולא
אכשל"**

ר' שלום למר הוא השם הכי חם במוחיקה החסידית של השנתים האחרונים. והוא זינק לצמרת עולם המוזיקה החסידית והפרק לשם מוכר בכל בית חרדי, אבל שום דבר לא הcinן אותו לשיחת הטלפון שהפכה אותו לשגריר של יהדות עמוקה העולם הכללי | בשיחה גלוית לב לשломי גיל, משוחרר העיר הבעלהאי את ההחלטות שהובילו אותו משירות מקהילות אל המקום שאף אחד לפני לא פrz, מדובר בגילוי לב. בסיעתה דשמייא אני לא אשנה פסיק מאורחות חי. האנשים הכי מפורטים בעולם המוחיקה מבינים ומעריצים את גדרי הקדושה שלי"

שלומי גיל

צילום: אלי קובין, כלASH 96 ובאדיבות המודאיין

'שלום למה, אם היה די של מוזיקאים חסידי הצעיר הבישן הזה היה ממקום הראשן, הוא לא חוץ על הבמות, אבל רק בשנתיים האחרונות הוא עשה את הקפיצה הענק שהוסיפה אותו לכל רשות השמעה חרדי מהמוזיקאים החסידים של התקופה האחרונה. הוא לא עוד פרפורמר משובח עקל סביר, אבל ר' שלום מה, הקל והכל, כל השאר בא אחרך. במלחין הכנר הכתבה הזו שאלנו אנשים אם הם מכירים אותו, והייתה תגובה אחת שוחרה עצמה: אנשים ששמעו אותו סייפו, שכבר בפעם הראשונה הם נשבו בקסם הקול שלו שהוא היה בשכילים חד לקולם של ענק המוזיקה הגם שהקלות שלהם מלווים אותם כבר עשרים.

היום הוא כבר שם מוכר ברוחבי העולם היהודי וקשה לאירוע לעזיוו רוחבו ירושלים. אחת לדקה במוצע מישחו עוצמתו אונתו. אחד מבקש להודות לו על שירה האדם השני בלבד באמצע רכיבת על אופנים ובקש לומר שהוא לא התכוון להפריע, אבל היה חייב להביע את רגשותיו ואת הערכתו של מוזיקה של מה.

אם הוא היה פהות צנוע ועם קצת יותר מנניות של אמן צמרת, הוא היה מנוף את האנשים בסטבויות, אבל הוא לא כזה. הוא נותן לכל אחד הרוגשה שהוא עשה לו את היום' עם המהמאות. שהוא באמת מכך טוביה לאנשים שהלב שלהם מושפע מהмуזיקה הכלך יהודית שלו.

"אם הייתה נתקל בי לפני כמה שנים ומתאר לי את הסיטואציה זו, הייתי צוחק", הוא אומר בחיקון בישני, "לא חלמתי להיות חזן. גם לא בעל מגנג, בטח שלא דמייתי שאסתובב בירושלים, העיר שאודה אני כי אוהב בעולם, ואנשים יעמדו כדי לומר לי שאני מרגש אותם. מבחינה זה עדין חלום".

הינו בדרך חוזה מהcotel. למרא הגיע לביקור קצר בארץ ולא דילג על תפילה ליד שער בית המקדש. מהר מraud הבני, שאם נשיך ללבך ולהיתקל בנאשימים, ראיון לא יצא מזה, ולכן התהיישבנו בפינה כאשר חומות העיר העתיקה מאחורינו. אפרומו ראיונות. גם מגע עם תשורת

אמונה, חסידות ומוזיקה

הוא נולד לפני שנים ותשע שנה בברוקלין, ניו יורק. בן למשפחה חסידית שורשית. הרקע המשפחתית שלו הוא סיפ/or בפני עצמו. סבו היה רבי יעקב שור, מי שעמד בראש קבוצת 'המלאכין' שהתיישבה בתקילת המאה בארא"ב. הקהילה הוז, ששורשייה בחסידות חב"ד של אדרוי"ר המהאר"ש, התיאשנה בניו יורק בהנגתו של הגאון רבי חיים אברהאם דוב בער לוין הכהן, שכונה 'המלך'. בזכותו התפתחה קהילה חסידית שלא מאפיינית קנאיתם. בשנות תרכ"ץ נפטר 'המלך', ובמקומו מונה הגאון רבי יעקב שור, אחיו של ראש ישיבת תורה ודעת' הגאון רבי גדריה שור, למנהיג הקהילה. הרב שור היה נשוי לרבינית אסתר לבייטש דרשויבער', והמשפטן היהודי הבין-לאומי אלן דרשויבער' הוא בן דודם של בני משפחתו למא.

"הבית של ההורים שלי הוא בית חסידי מאד", מספר למ, "בית שושא את המסורות החסידיות הווותיקות משני הצדדים של המשפחה שלי: קהילת חסידי בעלזא וקהילת 'המלך'. החיים בבית היו פושטים וטוביים, מלאים באמונה, בחסידות וגם בהרבבה שמחה ומוזיקה". הוא למד במוסדות בעליזא בברוקלין ומילדיות נוצר החיבור שלו לעולם הצייר החזקילית. "אבא של מיר אוחב חזנות ומוזיקה", הוא מספק. "הוא היה לוח אוטונומי לשמעו חזנים ולאיירועים לאמריקה, לשבות חזנות וליירועים מוזיקליים רבים. הוא בעצם לא שימש אף פעם כחזן. בבדיחה הוא נהוג לומר, שאת הכישرون הזה הוא הענק לילדים שלו, ולו לא נשאר כלום".

למר היה ילד צער בלבד כשאחיו, ר' יעקב למ, התחל ללימוד חזנות. "יעקב, שגדלו מני בשש שנים, התחל ללימוד פיתוח קול והתחל להתקדם בעולם החזנות", הוא מספק. "הוא היה חזן בבית ומתמן, ואני הייתה מקשיב. כשהוא היה חזן מהלמודים, הייתי מבקש ממנו לספר לי מה היה שם. הוא עדין היה בחוץ, והוא לא היה

הצליחה להגיע אל מחוזות רחוקים מכל דמיון. השם של האיש עם פניו הנער מוכר במקומות שהוא לא חולם להזכיר מילוני אנשים מקשיבים למוזיקה שלו ברוחבי ארוה"ב, ומהזים

באה את הניצוץ היהודי המקורי. לאיירועים מחו"ז לעולם החסידי הוא מגיע בkowski, וגם אז – רק לכאלו שנבחרים בקפידה הרבה מאוד ועומדים בפרמטרים הרוחניים הקשוחים שלנו. אבל כשהוא עומד על הבמות הימיים ניגש למון הגור"ח חנוך בפניו את יוקרתיותם בעולם, בראשה החסידי, הוא מיצג אותנו בביטחון רב. משך הפך למור לאחת הדמויות היהודיות האותנטיות הכימפופולריות בארץ הארץ. הוא כבש היכלים שביהם עמדו אמנים זמר עולמיים, הפתיעו כשר בפני רבעות אנשים באירועים כל-אמריקאים, ולפניהם נשנה חותם על חזזה עם חברות הפקות התקליטים הגדולה בעולם – נזו שמכבדת באכتنיה היוקרטית שלה.

רק את הטוביים והגדולים באמות, אז מה יש בו בילד הפלא הזה, עם הקול הנדר והחזות הצנומה, שהצליח לככוש את אמריקה? זו בדיקת השאלה ששאלנו כשיצאנו אליו למסע בתהנות חיינו. מחייב בועלזא שבבورو פרט ועד לשכיתת מיה, מהיכלי הענק של ניו יורק ועד לאירועים היוקרטיים ביותר בעולם החסידות. נראה שמכיל תחנה לך למר קצת אל העולם שלו, ויצר את הדמות המוזיקלית hei תוכסת שנולדה כאן בעשור האחדון.

ויתר מכל בולטות האותנטיות. הוא אף ממנירות שמאפייניות אמנים בסדר גודל כמו שלו. מי שהabit בפניע עשור ומביט בו שוב הימים – רואה את אותו איש בדיק. גם בפסגות הגבוזות ביותר של עולם המוזיקה הבין-לאומי, ר' שלום למ נותר הילד הבעלזאי מבורי פרט.

זה משחו שלמר עדין מתקשה לעכל. המיללים שלו מודוזות, שקורות, כאלו לאורך כל השיחה הוא מתלבט עם עצמו מה לו ולאירוע הרטבי הזה שנקרו ראיון.

"בתחלת השבוע נכנסתי לבתו של מון הגור"ח קניגסקי שליט"א", הוא מספה "עמדתי כמו כולם בתורה האור, בזמן קבלת הקהלה. שנכנסתי אל החדר, והගאים זיהו אותי. אחד מהם ניגש למון הגור"ח חנוך בפניו את העשיה המוזיקלית שלו. הוא סיפר שאני שר ברוחבי העולם ועשה קידוש השם, בಗל החזות שלו, ובגלל מי שאני. הגור"ח בירך אותו בחמיות, ולאחר מכן שאלתי כמה שאלות שנוגעות לחיים האישיים שלו. "למה אני מספר לך את זה? כי הדברsti ממש טוב עם זה שמה שאני רואה בתור השילוחות שלו בעולם, וזה לעשיות קידוש השם, זוכה לברכה ממן הגור"ח. בכלל. כשמעתדי שם, בבניין הגדול הזה והאגושים שלו עולם תורה זיהו אותו, הבנתי עוד יותר כמה

גדולה האחריות שלו. הרבה אנשים בעולם היהודי והאונטטי. יש מקומות שניים מיצג את ציבור החסידי, אחרים את ציבור החרדי, וברחבי העולם הגדול אני מיצג את עם ישראל כולם. זו אחריות. אני צריך לחשוב כל הזמן אם מה שאני עושים מקדים שם הרבה ברבים או חלילה להפן".

הקול היהודי

לא טיעתם. למר אין אוחז בתואר שגריר כלשהו. הוא גם לא נשא באף תפקיד של מסבירן רשמי. אבל העוצמה המוזיקלית שטמונה באיש הזה, היפה בשנים האחרונות לשמו שמות אלפי אמריקאים לא יהודים מכירם. למר הוא המוזיקאי החסידי הראשון, שהמוחיקה היהודית-אונטנטית שלו

תנוועה של הרבי היכל הקדש בבית המדרש של בענלאו

קטנים ונגמר באירועים וכי גודלים בארה"ב ובאיירופה. היו הרבה מאור דינרים, אירועים בחצרות חסידות, התנות ושמחות שונות מכאן הדרכ' עצמאות בעשייה המזיקלית הייתה קזרה". אמריקה החסידית היא יזרונית האמנים המגדולה ביותר של המזיקה החסידית בעשור האחרון. דור שלם של אמנים צמח שם בשנים האחרונות, ולמר הצלחה לבളוט בנוף זהה, שמלא בכישרונו בלתי נגנו.

השירה שלו מושלבת בחזנות ובהמון קלאסיקה - סגנון די חריג בנוף המזיקלי-חסידי. הוא נבוד לשמע הקשה ממנה להגדיר את הסגנון המזיקלי שלו. "אני מניה שהסגנון של יותר קלסי. לא קלסי ממש ולא חזנות ממש, אלא משחו באמצעי. אין מודע לעובדה שאין רבים בתשעתית המזיקה החסידית שיצרים מזיקה באותו הסגנון".

החל הקשר שלו למזיקה החסידית בארץ. בעצת אחут עם רבותו הוא שילב בסידר יומו גם פרנסה, והדבר המתבקש היה להשתמש בכישרונו קיבל ממשמים. "התחלתי לשיר עם מקהילות חסידיות בארץ", הוא מספק. "העובדה במקהלה העניקה לי המון ניסיון. בוגל השילוב בין חבריו המקהלה ובגלל מגוון האירועים. למדתי הרבה מאו, והאפשר לומר למוזיקנית זה היה השלב שבו ידעת שambahintzi ככל הנראה אטעסק ביצירותי שאיגע לשיר בחתונות של אנשים. סירבתן. אמרותי לעצמי שבחתונות המשפחתיות זה בסדר, אבל לעבוד זהה? לא נראה לי".

חן מקצעי, אבל הידע שהוא החל לצבור נתן לו את התשתיות לעתיד המזיקלי שלו". ר' יעקב למור צמה במלחמות והפרק לאחד החזינים המפורטים באמריקה היהודית. אחוי הצעיר עלה בפעם הראשונה על הבמה בחתונה משפחתייה, ומazel לא ירד ממנה. "אני זכר את האירוע הזה, הראשון, שבנו עמדתי בחתונה של בן דוד של ורטני. זה היה כסום. זכרה לי יותר הסיטואציה שבה אני עומד בחתונה של אחי, הילד בן 11 או 12, ושח' כל האורחים פשוט עמדו והסתכלו.

"יכול להיות שבאותם רגעים התחלתי להבין שקיבלת מנה מוחadata משם. שיש משחו בשירה שלו. מוכן שלילד קטן קשה להבין את זה, וגם הימי מאי מואוד מואוד מושך. גם בהמשך, היבשנות היהיטה אחד מהחסומים שלו ועד היום היא חלק בלתי נפרד ממנו. היה לי קשה לעמוד אל מול קהל שמביט בי ומתרגש מהשירה שלו".

ואז הגיעו האלבומים. קצת אחרי בר-מצווה החל לזר לשוק פוללה עם גודולי המזיקאים החסידים באלבומים שייצאו אז לאויר העולם. האלבום הראשון שבו השתתף כסולן היה פרי יצירתו של היוצר החסידי ר' דודי קאליש, שהוציא אלבום משיר חצר סדיgora. "השיר שרשותי היה לא ימושו מפי", המוכר, שהוקלט איז באוטו אלבום", נזכר למה במקביל המשיך להופיע ליעטים ורוחקות בחתונות של חברים ובני משפחה.

"אני מניח, שבגיל זהה לא באמת מתכן איך ייראו החיים שלך", הוא אומר, "כך גם אני לא ראייתי את עצמי בחוץ בעtid. זה היה מעין חובי לעלות על הבמה בשמחות משפחתיות, לשיר ולשםoth וטו לא. אני זכר שכמה פעמים הציעו לי כסף כדי שאיגע לשיר בחתונות של אנשים. סירבתן. אמרותי לעצמי שבחתונות המשפחתיות זה בסדר, אבל לעבוד זהה? לא נראה לי".

לבן אני שיך

בגיל שמנוה-עשרה הגיעו למרא הארץ למדוד בישיבת בענלאו בני ברק, בהמשך כשבע שנים עוד קצר וחצה את גיל עשרים, עבר לירושלים לישיבת מיר; מהלך שהיה מקובל אז גם בקרב חסידים לידי ארה"ב. שם גם

בישנות טבעית. בראין עם שלומי גיל

לקיים שם שמיים. באידוע כללי

ברשות ענק הזרה. עם אברהם פריד

הרבי יצא באותו יום לנסעה, הוא ביקש שישימו את השיר שלו במערכת ההשמעה ברובב. זה ללא ספק אחד האידיעות חכמים מרגשים בחיים של".

האלבומים שלו, שונאו את שמו הפרטני שלום', העצים עוד יותר את הנוכחות של למר בצמרת התעשיה המוזיקלית-חסידית-יהודית בארץ**.ב** עוד ועוד אירע ענק נכנסו ללוח הזמנים הצפוף שלו והוא הגיעו לאמרת חז"ל, שבודדים מבין מאות השמות המוכרים במוזיקה החסידית, נוגעים בה.

הбиישנות הטבעית שלו עדין איתן אבל המציגות מסביבו כפופה עליו להתגבר עליה. "עדין יש לי Fach מסויים מבמה, זה ממשו ששאר לומדי", הוא אומר, אבל זה חלק בלתי נפרד מחיים של יוצר מוזיקלי. יש חששות, יש פחדים, אתה שואף תמיד להיות היפי טוב, להציג למקסימום שלם, והפחד מפני כישלון נוכח, גם אם מתחזקים להתעלם ממנו.

◀ "אתה יודע, לכל אמן יש פחד. הקול שלי
בהתחלף בגיל חמיש-עשרה או שש-עשרה.

אף眼中 חסידי
לא הוחתם
עד היום
בחברת
מקליטים בין-
לאומיות בסדר
לאומיות כהה. למרא
נדרש להזכיר
בסוגיה לא
פשוותה
מבחןתו

שלב הבא היה יצירתי האלבום של ג'רמי עבד עליו קשה במשך שנים. לאחר שיצא הפק האלבום הזה לרוב מכרי תוך ימים ספורים. לא מעט יצירות מתוך האלבום זהה ייכנסו בקהלות לספר ההיסטוריה של המוזיקה החסידית, אבל המיוחדת שבזה היא לא ספק הייצירה 'תנוועה'לה', שמספרת על הרגש העמוק שלולוה את החסיד עם יציאתו מתוקפה של התורומות בחוץ הרביה.

השיר הזה מוכר היום כנראה בכל בית
חסידי ברוחבי העולם. הוא מתאה, טוב יותר
מאלאפי מיללים, את התהוושה שאופפת חסיד
שושאב את כוחותיו מרבו. השיר הזה מספר
על ההשפעות שאוותן סוג החסיד בתקופה
שבה הוא נמצא אצל הרבי, ועל כך שגם
בזמניהם הקשים הוא נאחז בהתרומות
הרוחה זו, שמלילאה אותו בחצר הרבי
וממשיכה ללוות אותו במהלך מותו השנה
כמה.

מה שפחות ידוע על השיר הזה, זה שהוא נולד בחצר הקודש של כ"ק מרן האדמו"ר מבעלזא. "המגינה של 'תנוועלה' היא אחת מההמפורשות שבಚוץ בעלוזא", מספר לנו "זו מנגינה מיוחדת של הרבי, שאותה הוא שר בברכת כהנים". בין כתו לקטע בברכה, הרבי מנין את הניגון הזה, שבעל פעם שהוא מושמע בבית המדרש הוא מצליח לרגש את כל הקהלה.

"על הבסיס של המנגינה הוא כתוב היז'ר ר' הערשי רוטנברג את היצירה, שמספרת את הסיפור של כל היהודי חסידי. השיר מספר על חסיד שיצא לדרכו, והוא אפ"ה בתהשזה הנפלאה שאוותה קיבל אצל הרבי בתקופת החגיגים, שמוגלה ממנה גינה של 'תנוועריה'ל'. וכן, גם כישיש לו ייסיוניות וкосיימס, כמו לכל אחד מאיתנו, הוא נזכר בניגון של הרבי ומצליח להתרום בזוכותנו. "כשיציא האלבום שלו, נמסטי לחדרו של הרבי שליט'א כדי להתברך על ידו. סיפרתי לרבי שיש באלבום את השיר שלו. הרבי התענין בשיר, וביקש שאשאיר אצלו עותק ואציגו את מספר הרצועה שבמהופיע השיר. מאוחר יותר סיפר לי הגבאי שכאש

גוויל זה היה המנווע הראשוני לצמיחה של המוזיקה. החדרות החסידיות אירעו, אך למשל, שתי חצרות סאטמרין ארה"ב התחרו בינוין מי שציג את למראות גבירות ביתן הבית. החדרות החסידיות עס, ובאיירוואים הכי גדולים של החדרות הללו, למור ניצב על הבמה ומרגש רבבות. למראש הצலיח לחוץ מגזרים וניצח עלי ייצירה המוזיקלית גם בדין ההיסטוריה של ישיבת מיר בני גורי, לרוגל מאתייכי' שנאה להיווסדה. "היום אני יכול לומר שבאיירוויז שעה יש ערך מסו' שאין בשום מקום אחר בעולם", הוא אומר. "איירוויז בעשתותם ראשי היישוב או האדמו"ר" יונתן סיפוק יותם והגדולים הוא איירוויז שנותן לי מכך ומה יוקרתית אחרת, כי זה הבני שלgi. כאן גודלי, בעולמות האלו, כאן אשיך וכאן אהיה שיך עד סוף ימי. כשאשיך לרגע אדמו"ר, לגורום בראש ישיבת מוצלח להזיל דמעות. זה שווה יותר מכל במונדול להזיל דמעות.